

Suomea käsittelevää kirjallisuutta Norjassa.

REIDAR ØKSNEVAD: *Suomi Norjan kirjallisuudessa. Luettelo. Finnland i norsk litteratur. En bibliografi.* Oslo 1950. 55 s. Gyldendal Norsk Forlag.

Pariisin suomalais-skandinaavisen kirjaston entinen hoitaja ja nykyinen Oslon yliopistonkirjaston virkamies Reidar Øksnevad on liikkunut tutkimuksissaan kirjallisuuden aloilla. Myös hän on omistautunut sellaisten bibliografiain laatimiseen, jotka tavallaan ovat norjalaisen kulttuurielämän suuntauksen oivallisia oppaita, esim. »Italia i norsk litteratur», »Franrike i norsk litteratur» jne. Sarjan seitsemäntenä osana on äsken ilmestynyt yllämainittu teos.

Luettelo on systemaattisesti järjestetty; eri osastoina ovat kirjallisuus ja kansanrunous, taide, kieli, maa ja kansa, suomalainen asutus Pohjois-Norjassa, Norjan metsäsuomalaiset, historia ja politiikka, elinkeinoelämä, tekniikka ja sosiaaliset kysymykset. Norjalaisille tarjoutuu siis täten entistä helpompi mahdollisuus löytää tietoja Suomesta omasta kirjallisuudestaan.

Luetteloä katsellessa voi todeta varhaisimpiäkin sivistyssuhteitamme Norjaan. Niinpä Ahoa on käännetty norjaksi jo 1887 (Patron Hellman), Minna Canthia 1891, Runebergista on L. Dietrichson kirjoittanut jo 1861, Topeliusta on norjannettu v:sta 1876 (Læsning for Børn). Merkitävä tieto on sekin, että Kiven »Seitsemän veljestä» on saanut norja-

laisen asun 1939 (käänt. Johan Borgen); vasta hiljattain teos on onnistuttu hankkimaan maahamme. Luettelo päättyy v:een 1946. — Sitä muuten täydentää kauniisti toht. Matti A. Sainion luettelo »Norjassa ilmestyneet suomenkieliset painotuotteet» (Turun yliopiston kirjaston julk. 5/1949).

Norjassa ei Øksnevadin luettelosta päätellen ole kirjoitettu Suomesta paljon. Naapurimaassamme on ilmeisesti tyydytty lukemaan ruotsinkielisiä esityksiä, kun kyseessä on maamme ja sen elämä. Jos Suomessa samaan tapaan luetteloidisiin Norjaa koskeva kirjallisuus, olisi varmaankin tuo bibliografia ainakin kahta vertaa laajempi.

Eräät painovirheet (enimmäkseen nimissä) eivät vähennä teoksen edullista vaikutusta. On tosin jäänyt mainitsematta eräitä luetteloon kuuluvia kirjoituksia, esim. A. Anttilan »Ett bidrag till norska översättningar av 'En finsk bondepiges kjærlighetssang'» (Edda 38/1938), A. Järnefeltin »Barn av ljøs og lukke» (Syn og Segn 1940, käänt. N. Lid), Severi Nuorman runokäännökset (Samtiden 1940), Kari Aas'in »Det finske folk og Kalevala» (Urd 1940), J. N. Skaar'in »Om den finske Bibels Oversættelse og Udgivelse» (Tromssa 1896). Pahitteeksi ei olisi ollut, jos teoksen käsikirjoitus olisi tarkastettu Suomessakin.

Reidar Øksnevad ansaitsee harrastuksestaan täyden tunnustuksen ja kiitoksen. Hän on bibliografiallaan osoittanut olevansa todella »en gammal norsk venn av Finnland i gode og onde tider», kuten hän on maininnut. Voimme olla ylpeitä vilpittömistä ystävistämme, joiden hyvät ajatukset kiteytyvät arvokkaiksi teoiksi.

S. HENEN